

Č. 12.445.

Živnostenské právo. — Řízení správní: Správní úřady nejsou povolány rozhodovati o stížnosti zaměstnance společenstva na příkaz vládního komisaře, aby se podrobil zkoušce ze státního jazyka.

(Nález z 12. června 1936 č. 10.912/36.)

V ě c: Josef K. v Mukačevě (adv. Vladimír Kamarynský z Mukačeva) proti rozhodnutí zem. úřadu v Užhorodě z 9. května 1933 o jazykové způsobilosti tajemníka živnostenského společenstva.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-1 byl vládním komisařem živn. společenstva v Mukačevě s poukazem na § 2 stanov společenstva a § 197 živn. zákona č. 259/1924 Sb. jako tajemník téhož společenstva vybidnut, aby ve lhůtě 1 měsíce se podrobil zkoušce ze státního jazyka, a upozorněn, že jinak bude vládním komisařem požadováno obsazení funkce tajemníka živn. společenstva osobou, která předpisům cit. zákona a stanovám společenstva vyhovuje.

Stížnosti st-1ovy byly v postupu stolic správních posléze nař. rozhodnutím zem. úřadu v Užhorodě zamítnuty v podstatě z důvodu, že podle § 2 stanov úředním jazykem společenstva je jazyk státní a že podle § 197 živn. zákona k vedení kancelářských prací smí býti dosazeny jen osoby důvěry hodné s přiměřeným všeobecným vzděláním a věcnou zkušeností, takže úředník společenstva, má-li dostáti svým povinnostem, musí ovládati jazyk společenstva a dohlédacího úřadu, zvláště když čl. 93 vlád. nař. č. 17/1926 Sb. ustanovil, že společenstva, pokud se týče užívání jazyka, mají se řídití obdobně předpisy platícími pro obce.

O stížnosti uvážil nss toto:

Soud, zkoumajе po rozumu § 4 zákona o ss z povinnosti úřední svoji příslušnost v projednávaném sporu, musil přihlédnouti k otázce, byl-li správní úřad ve věci projednávané vůbec příslušným rozhodovati a podléhá-li proto jeho rozhodnutí v této záležitosti věcnému přezkoušení nss ve smyslu § 2 zákona o ss, příp. není-li z příslušnosti jeho vyloučeno podle § 3 téhož zákona. Tu bylo přihlédnouti k následujícímu:

Předmětem sporu, jenž byl vyřízen nař. rozhodnutím, bylo shora uvedené vybidnutí vládního komisaře živn. společenstva svědčící st-li jako zaměstnanci téhož společenstva.

Podle zprávy zem. úřadu v Užhorodě z 29. dubna 1936 vydal st-li řečené výzvy z 31. října 1930 a z 26. listopadu 1932, jež byly v pořadí stolic napadány, vládní komisař jako orgán obstarávající ve smyslu § 212 odst. 7 živn. zákona č. 259/1924 Sb. zatímně záležitosti společen-

stevního představenstva, jehož činnost byla zastavena a na jehož místo tedy nastoupil zmíněný orgán vládní. Šlo tedy o příkazy správy společenstva jako zaměstnavatele vydané jeho zaměstnanci. Na tom nic nemění ani ustanovení čl. 93 vlád. nař. č. 17/1926 Sb., jehož se nař. rozhodnutí dovolává, ježto tento předpis upravuje povinnost živn. společenstev po stránce užívání jazyků a může založiti proto jen příkaz politického úřadu jako takového svědčící živn. společenstvu, o takový příkaz však, jak právě dovozeno, zde nešlo.

Byla tedy v tomto případě správními úřady řešena záležitost vzešlá z poměru služebního, která, majíc proto povahu soukromoprávní, je vyloučena z příslušnosti úřadů správních.

Naříkané rozhodnutí bylo proto zrušiti pro nezákonnost.

Č. 12.446.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: Jestliže státní úředník nárok na přeložení do trvalé výslužby z důvodu, že překročil šedesátý rok věku, váže na určité podmínky, může úřad přeložiti tohoto úředníka na trvalý odpočinek z uplatněného důvodu jen, přistoupí-li na podmínky kladené úředníkem.

(Nález z 13. června 1936 č. 5.572/35-3.)

V ě c: Bohuslav K. v Praze proti rozh. předsedy vlády republiky Československé z 5. července 1935 o přeložení do trvalé výslužby.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vadnost řízení.

D ů v o d y: St-I, vrch. účetní ředitel v předsednictvu min. rady v Praze, narodil se 28. června 1875, dosáhl věku šedesáti let 28. června 1935, vykazuje ke dni 31. července 1935 přes 35 let pro výměru výslužného započitatelných a nárok na plné 100%ní odpočivné z pensijní základny dle 3. platové stupnice, stupně služného c) 46.200 Kč. Podáním z 27. června 1935 žádal st-II na základě ustanovení odst. 2 § 79 služ. pragmatiky o přeložení do trvalé výslužby a vznesl při tom zároveň uctivou prosbu, aby jeho pensionování bylo provedeno až koncem října 1935, neboť tímto měsícem dospěje nároku na zvýšení služného. Tuto svou prosbu odůvodňoval poukazem na zvýšený náklad na studium dcery.

Nato předseda vlády nař. rozhodnutím dal st-le na jeho žádost z 27. června 1935 podle § 79 odst. 2 služ. pragmatiky do trvalé výslužby dnem 31. července 1935 s tím, že se mu výplata služebních příjmů zastavuje dnem 31. července 1935 a že se mu podle ustanovení zákona z 14. května 1896 č. 74 ř. z., čl. IV. § 1 zákona z 19. února 1907 č. 34 ř. z. a podle předpisů služ. pragmatiky a plat. zákona od 1. srpna